

niti, jak míní zmateční stížnost, činnosti společenstva přičítací se ustanovení § 1 zák. čís. 70/1873 ř. z., nýbrž v tom, že společenstvo jako takové předsevzalo aktivní činnost, již — slovy zákona — »dopustil se« stěžovatel jako člen mající v tom účastenství, přečinu. Naprosto nemá opory v zákoně tvrzení zmateční stížnosti, že se nemohou dopustiti přečinu jednotliví orgánové společenstva, když zákon č. 70/1873 v § 88 výslovně prohlašuje za trestné účast v tom mající členy společenstva, jež vztáhlo svou činnost nebo jednání své k jiným věcem, nežli k těm, jež jsou v § 1 pojmenovány.

Čís. 5206.

Porušení zákona v ustanovení § 234 odst. 2 tr. zák., odsouzen-li mladistvý cizí státní příslušník pro provinění podle § 3 zák. čís. 48/31 sb. z. a n., spáchané v cizině skutkem, který by sám o sobě byl přestupkem.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1935, Zm I 1293/34.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti na záštitu zákona podané generální prokuraturou do rozsudku soudu mládeže u okresního soudu v Litoměřicích ze dne 17. srpna 1934, jímž byl obviněný B. G. uznán vinným proviněním krádeže podle § 460 tr. zák. a § 3 zák. čís. 48/1931 sb. z. a n., takto právem: Rozsudkem soudu mládeže u okresního soudu v Litoměřicích ze dne 17. srpna 1934 porušen byl zákon v ustanovení § 234 odst. 2 tr. zák.; rozsudek se zrušuje a obviněný se podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštuje obžaloby, že začátkem června 1934 v Drážďanech pro svůj užitek cizí movitou věc, a to jízdní kolo v ceně 500 Kč nepřevyšující z držení a bez přivolení spoludělníka R. odňal, čímž prý se dopustil provinění krádeže podle § 3 zák. čís. 48/1931 sb. z. a n. a § 460 tr. zák.

D ů v o d y :

Rozsudkem soudu mládeže u okresního soudu v Litoměřicích ze dne 17. srpna 1934 byl obviněný B. G., dne 28. září 1917 v O. v Německu rozený a do Drážďan v Německu příslušný, uznán vinným, že začátkem června 1934 v Drážďanech odcizil svému spoludělníku R. kolo v ceně 500 Kč nepřevyšující, čímž spáchal provinění krádeže podle § 460 tr. zák. a § 3 zák. čís. 48/1931 sb. z. a n., a byl za to odsouzen podle § 460 tr. zák. (zřejmě i podle § 8 zák. čís. 48/1931 sb. z. a n.) k zavření na dobu 3 týdnů a podle § 389 tr. ř. k náhradě útrat trestního řízení.

Je jisto, že obviněný B. G. je narozen v Německu a příslušný do Německa, tedy že je cizím, a to říšskoněmeckým státním příslušníkem, a že čin za vinu mu kladený, a to provinění krádeže podle § 3 zák. čís. 48/1931 a § 460 tr. zák., který by sám o sobě byl přestupkem krádeže, spáchal v Drážďanech, tedy v cizině.

Podle 2. odst. § 234 tr. zák. nemají býti cizozemci, kteří se v cizím státě dopustili nějakého trestného činu, o němž se mluví v II. díle trest-

ního zákona, t. j. přečinu nebo přestupku, proto ani do cizozemsku vydávání, ani v tuzemsku trestání. Byl proto obviněný odsouzen neprávem. Poukaz soudu na ustanovení § 40 tr. zák. je nesprávný, neboť nešlo o čin, který by bylo sám o sobě kvalifikovati jako zločin, nýbrž o čin, jenž je sám o sobě pouze přestupkem, při čemž je vzhledem k odst. 2 § 3 zák. čís. 48/1931 sb. z. a n. zcela nerozhodné, že se všechny trestné činy, spáchané ve věku mladistvém, nazývají proviněním. Bylo proto zmateční stížnosti, podané generální prokuraturou podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona, vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 5207.

Porušení zákona v ustanovení § 266 a) (§ 55 a) tr. zák., není-li v rozsudku výrok o započtení či nezapočtení zatímní vazby, a v ustanovení §§ 522, 240 b), 250 tr. zák., prohlášeny-li peníze, získané v zakázané hře, za propadlé.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1935, Zm II 490/34.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku okresního soudu ve Vyškově ze dne 4. srpna 1934, pokud jím byl opomenut výrok o započtení zatímní vazby do trestu uloženého obžalovaným S. H., A. H., F. B. a F. D., a do usnesení téhož soudu ze dne 4. srpna 1934, jímž byla z peněz u obžalovaného F. D. četnictvem nalezených částka 900 Kč prohlášena za propadlou, takto právem: 1. Rozsudkem okresního soudu ve Vyškově ze dne 4. srpna 1934, pokud jím byl opomenut výrok o započtení zatímní vazby do trestu uloženého všem obžalovaným, porušen byl zákon v ustanovení § 266 a) tr. zák. (§ 55 a) tr. zák.). 2. Usnesením téhož soudu ze dne 4. srpna 1934, jímž byla z peněz u obžalovaného F. D. četnictvem nalezených částka 900 Kč prohlášena za propadlou, porušen byl zákon v ustanovení §§ 522, 240 b), 250 tr. zák.; usnesení to, jakož i další na základě tohoto usnesení okresním soudem učiněné opatření s touto částkou se zrušují.

D ů v o d y :

Rozsudkem okresního soudu ve Vyškově ze dne 4. srpna 1934 byli obžalovaní S. H., A. H., F. B. a F. D., kteří byli četnickou stanicí v K. dne 3. srpna 1934 o 16. hod. zatčeni a dodáni do vazby jmenovanému okresnímu soudu, uznáni vinnými přestupkem podle § 522 tr. zák., spáchaným tím, že dne 3. srpna 1934 ve vlaku hráli zapovězenou hru »skořápky«. Za tento přestupek byl všem obžalovaným uložen podle § 522 tr. zák. peněžitý trest 200 Kč, v případě nedobytnosti vězení v trvání 4 dnů, a podle § 389 tr. ř. náhrada nákladů trestního řízení. Uvedený trest byl vysloven u všech obžalovaných bezpodmínečně. Všichni obžalovaní trest přijali, uloženou jim pokutu zaplatili a rozsudek stal se pravoplatným.